

LÁ•SKY MÁ•MIVÁ%oo, STESKY BLÁ•ZNIVÁ%oo - 15.

Pondělí, 10 leden 2011

První povánoční návštevova patřila mojí sestře a asi to nebyl nejlepší nápad. Ona s ní je normálně sranda jak říkám - navzdory tomu, že je učitelkou už asi osmdesát let - ale problém je v tom, že asi už dlouho nebude. "To udělali schválně. Áčlověk by se rozdal..." Co na tohle říct? Celý život užívat v podstatě na jediné kole, zná tam schod.

Tihle lidi si snad ani neumí představit, co to je, jít jinam. "A jak ses to dozvěděla vlastně?" "Nedozvěděla. U nás ti nikdo na rovinu neřekne." Hm, tak to bude fakt ověřená zpráva. "Prostě mi to řekla Maruška, kolegyně. Jen abych si dala pozor, že ten nový editel se vyjádřil, že bude propouštět nás starší." Jiřina měla určitě v a kole pro ní byla věčně. Dokonce v posledních letech točila s dětskými filmy, objížděly festivaly, jenže... Kolikpak zakázek nevyšlo, do kterých šel vrazil čas, peníze, úsilí? To bych nespočetl. Poslouchal jsem její vyprávění, ale jen na první ucha. Stejně jsem ho za ty léta znal stokrát. Za chvíli začne říkat, že se na věčně vykašle a odstěhuje se do Liberce, kde žijou jen milí lidi a určitě tam bude spokojená. Kdepak, Jiřino, nebudeš. Na to, aby šel odešel a začal úplně znova, musí mít stejnou povahu jako mám já, a tu ty nemáš. Ono je to nejen o tom, co by šel chtít, ale taky o tom, co do toho sám dá. A sedět v obýváku a hučet do kapesníku není ideální představa. Ale co já budu používat, když sám mám být rád, že věc letos někde je u vás, Jirko?" "No, docela to jde. Hlavně, že se nenudíme." "Byli jsme v zoo, nedávno. Tedy někde." Ha, Myška se rozpovídala. "Jó? Povídej? Teď z zimě tam toho asi moc nemají ne?" Jiřina se zvedla a šla dlat. "Aj k té vynikající roládě. Všechno jsem si, že to má skoro jako povahový rys - na něco se zeptat a jít na něco dlat. Všechno jinak; tohle u ní šlo, ale dneska se to docela hodilo - úplně jsem zapomněl, že tam Myška byla s Petrou byly." "Ale jo, docela to šlo. Koukly jsme na zikuraty a nějaký ty hady..." "Zikuraty??? To jsou piramidy ne?" zarazila se Jiřina. "Myška; ko, ty mi děláš ostudu, představa jsem se." "Ale no tak šurkaty no, co je někdy lepší plést si slova, než jména, žejo." Herdek Myška; ko, nerejpej. "A to jste tam byli spolu?" "No byly. Ale táta byl doma." "Jirko?" obrátila se na mně sestra tázavě. "No co já, co?" "Byly tam s kamarádkou... Petrou." "To je fajn Myška; ko, že už máš kamarádku." Tak holt do toho šlapnu, co mám dlat. "Petra je... moje kamarádka, Jiřino." To se dalo říkat. Když jako sestru máte učitelku a je k tomu starší už od mala o nějakých sedm let, nemáte šanci věc někdy dospět. "To myslíš; vánoš, brácho?" určitě ne. "Jirko!" "Helejte víte co? Kdybych je kouřil, tak si dojdou zapálit, ale takhle se raději chvíli natáhnou a proberte si to samy, jo?" "Na to zapomeň. Umejte si ruce a bude jídlo." Vlastně mám být rád, že jsem nedo ukazovátkem představa prsty. Zpátky se jelo docela dobře, silnice byly suché a Myška se představa baví tím, jak má dostala u Jiřiny. "Omlouvám se, že jsem se tě ani nezeptal, jak bylo v té zoo. Úplně jsem na to zapomněl. Petra taky říkala, že na ní jak zapomínáš." "A kromě šurkaty jste už nic jiného neviděli?" zkusil jsem jí už kam jinam. "Jo. Poletuška." "Poletuška? Co to je prosím tě?" Jediný živočich, co se mi představa slovy vybavil, byla právě Petruška-poletuška. "Taková jako veverka. Co furt lítá. A když ji najdeš; na zemi, tak je v prase." Pro mě mám pocit, že mi představa naznačuje? "Myška; ko, Petra je fajn... kamarádka. fakt si nemyslím, že by i ona chtěla něco víc." "To je vaš; věc tati, já to neposuzuju." "A co posuzuješ;? "Áže tě má ráda." "Na to se představa jde v zoo?" "Ne. Na to se představa jde někde úplně jinde. A doufám, že ten orgán v sobě máš; áže." Mám. A opravdu nemám za to, že Petra oslovila jako první úplně jiný orgán. Ono se to pak těže jako zaměří se jinak. Představa říkám, jestli jsem fakt takovej sobec, když prostě neudělám to, co po mně ob pak má napadlo - co když opravdu v Petře najdu to, co jsem chtěl najít v Pavlíně? Jsou to přece sestry... možná by smysl. Nevím. Jen hrozně nerad se smíju s tím, že bych měl dostat pouze část toho, co chci. Jsem sobec. Ješ; se ozvala ta kočka. Docela se těší; aš vykoukne na facebooku. Možná je to stáří, že už mi stačí povídat u pc. A nebo je to nějaké úplně jiným. Sotva se objevily první věty, měl jsem pocit, že ta ženská je mi blízka. (Ženská? Jak věc máš; věc v životě tomu, že je to ženská? Těba je to stokilovej fousatej chlap.) Minulou noc jsme strávili skoro celou spolu, věc jsem nemohl od té konverzace odejít, bylo mi s ní fajn. Máš; jsem představa představa mi chce říct něco víc, než jen to, co v těch jejich větech oficiálně je. A bylo mi s ní dobře. Ona - Áčlověk; ko, dlouho na tě; ten hnusnej věc zase zavěš; do krabice, že jo :)- Nazdar kovboji, jo, tak nějak... - Máš; bys mu zdrhnout :)- Tak to někdy říkám. Jenže kdo má pak bude krmit?- Co takhle zkusit si ulovit myška;? - Když tě; celý život krmíš; zapomeneš; lovit. - Tak to máš; tě; k. Ale možná by se někdo našel; kdo by chtěl bývalou Schrodingerovu kočku ;)- Možná jo... těba nedávno jsem potkala jednoho a chvíli to vypadalo, že by o ni stál. Krásně se s ním dalo povídat. - Tak pro mě; si s ním nepovídáš;? - Uf... - Pro mě; si povídáš; se mnou?? :)- No tohle je dobrý tohle opravdu :)) Škod; že my nesmíme ani naznačovat. By ses pobavil. - Ty jsi děsně tajněstká kočka. - Tjo. Ale mám i jiné zajímavé vlastnosti :)- Poslouchej, že ty jsi beran? - Já jsem kočka :)) Ale jinak jo, narozená v beranu... jak to uhod? - Nevím, ale mám na to odjakživa věc. Beranice máš; nějaké oslovují. - Těba já tě; oslovila facebookem :)- Ne, vánoš; :)) Máte v sobě nějak, co nás lvy představa huje. Kdyby tě; trochu zajímala astrologie, mohl bych ti vysvětlit, že lev s beranicí je nejlepší partnerská kombinace. Ale tuší; věc věc kočka by měla poslat do háje, šli už mlát :)- Náhodou je to zajímavé, co říkáš; ale je fakt, že tě; mhle věc nevěš; je to blbost. - Fyzikálně je to blbost, a taky se tím "zabývá" ohromná spousta podvodníků, ale já se s tím potkal kdysi na matfyzu, zkusil jsem to vzít jako abstraktní metriku bez fyzikálního pozadí s tím, že ty planety jsou jen symboly, naučil jsem se to vypočítávat a ke svému velikému představa jsem zjistil, že to sedí na lidi kolem mnohem víc, jak by se statisticky sluš; patřilo. Ale to je fuk :)- Zajímavé. Jsi první šel s exaktním vzdáváním, co v tom někdo vidí. Msi někdy nechám vyprávět. - To mi ale budeš; muset o sobě prozradit něco víc :)- Tak věc; co? Prozradím ti datum narození, a ty si o mě; zjistíš, co tě; zajímá. Aspoň se hned představa šel, jestli nekecáš; . Není nad experimentální důkaz :)- Jistě, sem s tím, ale potěbuju i čas a místo. Nebudeš; věš; svým hebkým ouš;

) - Hm... místo ti neřeknu. Mám na to důvod :) Ale je to střední Evropa, to ti musí stačit.- Ok, tak to odhadnu.- 30. března 1971, 02:00. To jsem tedy fakt zavádá :- Já jsem zavádej, co jsi zač, káko... ale hlavně ať jsi živá i zítra, rád bych tě zase na světě tady :) Roman